

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6811203509
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6811203509.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzuríkovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcu: F. S. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXX, zast. Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., IČO: 36 857 548, sídlom Trnava, Nám. SNP 3 proti žalovanému: Z. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. X. XX, zast. Mgr. Mariánom Jankovičom, advokátom so sídlom AK v Revúcej, Bernolákova 151/9, o zaplatenie 3.450,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 3C/96/2011 - 552 zo dňa 17. 07. 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Revúca č. k. 3C/96/2011 - 552 zo dňa 17. 07. 2020 vo výrokoch I., V. a VI. **p o t v r d z u j e .**

II. Odvolanie žalovaného proti výroku II. výroku rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 3C/96/2011 - 552 zo dňa 17. 07. 2020 **o d m i e t a .**

III. Rozsudok Okresného súdu Revúca č. k. 3C/96/2011 - 552 zo dňa 17. 07. 2020 vo výrokoch III. a IV. **m e n í t a k , ž e ž a l o v a n ý j e p o v i n n ý z a p l a t i ť ž a l o b c o v i t r o v y k o n a n i a v r o z s a h u 5,58 % v l e h o t e 3 d n í o d n a d o b u d n u t i a p r á v o p l a t n o s t i r o z h o d n u t i a s ú d u p r v e j i n š t a n c i e , k t o r ý m r o z h o d n e o v ý š k e n á h r a d y t r o v k o n a n i a .**

IV. Žalovaný **j e p o v i n n ý z a p l a t i ť ž a l o b c o v i t r o v y o d v o l a c i e h o k o n a n i a v r o z s a h u 100 % v l e h o t e 3 d n í o d n a d o b u d n u t i a p r á v o p l a t n o s t i r o z h o d n u t i a s ú d u p r v e j i n š t a n c i e , k t o r ý m r o z h o d n e o v ý š k e n á h r a d y t r o v k o n a n i a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.760,50 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.760,50 Eur od 12.04.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). Rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 5,58% (výrok III.). Ďalej rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 5,58% (výrok IV.). Slovenská republika má nárok na náhradu trov štátu voči žalobcovi v rozsahu 47,21 % (V.). Slovenská republika má nárok na náhradu trov štátu voči žalovanému v rozsahu 52,79 % (VI.). Súd rozhodoval o žalobe žalobcu, ktorou sa žalobca pôvodne voči žalovanému domáhal 5.349,89 Eur s príslušenstvom. Poukázal na to, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol už rozsudkom č. k. 3C/96/2011-398 zo dňa 01. 12. 2015 tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 3.450,- Eur s úrokmi z omeškania z tejto sumy (výrok I.) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Rozsudok vychádzal z toho, že žalobca má právo na primeranú zľavu z kúpnej ceny v zmysle § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko predmet kúpy mal v čase predaja

vadu - vadné olejové čerpadlo motora, ktorá nebola zjavná a počet najjazdených kilometrov motorky bol oveľa vyšší, ako uvádzal žalovaný pri predaji. Zľavu z kúpnej ceny motorky súd určil na 3.450,- Eur, čo predstavuje 25 % z celkovej kúpnej ceny a zhruba 75 % nákladov účelne vynaložených žalobcom v dôsledku vady motorky. Na základe odvolania žalovaného bol výrok I. uvedeného rozsudku zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/114/2016-437 zo dňa 31. 10. 2017 a odvolanie voči výroku II. rozsudku bolo odmietnuté. Podľa odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu zodpovednosť predávajúceho za vady dopadá na tie vady, ktoré existovali v dobe plnenia. V súdnej veci existovala jedine vada olejového čerpadla (resp. existovali v zmysle znaleckého posudku „len technické okolnosti vzniku poruchy olejového čerpadla“). Pokiaľ v dôsledku vady, ktorá existovala už v dobe plnenia, došlo následne k ďalšiemu poškodeniu veci (v tomto prípade k zadretiu motora), predávajúci za túto vadu nezodpovedá z titulu zodpovednosti za vady, zodpovedať môže jedine z titulu zodpovednosti za škodu za súčasného splnenia ďalších zákonom vyžadovaných predpokladov. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi z titulu zodpovednosti za vady právo na primeranú zľavu, vychádzajúc z celkových nákladov na opravu motocykla, teda nákladov na kúpu nového (resp. v tomto prípade už použitého) motora a všetkých ďalších súvisiacich nákladov s opravou celého motora. Nezaoberal sa teda otázkou, či stanovené náklady na opravu boli vyvolané vadou olejového čerpadla. Žalobcovi bola priznaná zľava z celkovej kúpnej ceny vo výške, ktorá nezodpovedá povahe a rozsahu vady olejového čerpadla. Súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy (konkrétne neposúdil spor aj podľa ust. zodpovednosti za škodu a spoluzodpovednosť poškodeného ako škodcu, tak ako to navrhoval pred okresným súdom žalovaný). V ďalšom konaní musí súd prvej inštancie vychádzať z právneho posúdenia v zmysle vyššie uvedených dôvodov, pričom je potrebné vychádzať z nároku tak, ako si tento žalobca uplatnil. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania po doplnení dokazovania, po rozhodnutí odvolacieho súdu, pričom dokazovanie doplnil doplnkom znaleckého posudku podaného znalcom Ing. Tiborom Kubjatkom a pri právnom posúdení podľa § 597, § 600, § 420 ods. 1 a 3 a § 441 a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná v časti 2.760,50 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2.760,50 Eur od 12. 04. 2011 do zaplatenia, pričom súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 3C/96/2011-552 zo dňa 17. 07. 2020 rozhodoval o istine vo výške 3.450,-Eur s príslušenstvom s poukazom na to, že uznesením odvolacieho súdu odvolanie proti výroku II. vzťahujúceho sa k rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 01. 12. 2015 č. k. 9C/96/2011-398 presahujúcu sumu 3.450,-Eur s príslušenstvom bolo odvolacím súdom odmietnuté. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi stranami sporu došlo dňa 18.09.2010 k uzavretiu kúpnej zmluvy, ktorej predmetom bola kúpa predmetného motocykla, ktorý si žalobca ako kupujúci bezprostredne po uzavretí zmluvy prevzal. Podľa zmluvy bol počet najjazdených kilometrov na počítadle 213 a počet skutočne najjazdených kilometrov 8.000, motocykel bol podľa zmluvy bez uvádzaných závad. Zhruba mesiac po kúpe sa vyskytol technický problém motorky, preto nechal žalobca motorku obhliadnuť v servise. Žalobca následne zakúpil za kúpnu cenu 3.500,- Eur druhý motor (nie nový, ale použitý), ktorý bol vymenený za poškodený motor motorky. Za výmenu (opravu) uhradil žalobca v servise sumu 1.492,- Eur. Žalobca po zistení problému kontaktoval telefonicky žalovaného, výzvou zo dňa 22. 12. 2010 žiadal žalovaného o poskytnutie primeranej zľavy z ceny motorky a výzvou zo dňa 24. 03. 2011 sa žalobca domáhal voči žalovanému poskytnutia primeranej zľavy vo výške 5.349,89 Eur. Výzvy vypracoval jeho právny zástupca, ktorému žalobca uhradil za poskytnutie právnej pomoci sumu 237,50 Eur. Súd konštatoval, že žalobca si uplatnil u žalovaného primeranú zľavu výzvou zo dňa 22. 12. 2010, teda v zákonnej lehote podľa § 599 Občianskeho zákonníka (24 mesiacov od prevzatia veci), a teda žalobca sa môže domáhať práva zo zodpovednosti za vady na súde. Zo znaleckého posudku a výpovede znalca mal súd za preukázané, že poškodenie motora vzniklo v dôsledku poruchy olejového čerpadla motora (prasknutia venčeka rotačného zubového mechanizmu a následnej strata mazacieho tlaku). V dôsledku straty mazacieho tlaku došlo k mechanickému poškodeniu častí motora, ktoré pre prevádzku vyžadujú mazanie. Príčinou deštrukcie motora bola jeho prevádzka s nefunkčným olejovým čerpadlom pri strate mazacieho tlaku. Závadu nebolo možné pri bežnej obhliadke motocykla, ani skúšobnej jazde zistiť a identifikovať. Je veľmi pravdepodobné, že porucha v čase predaja motocykla na motore ešte neexistovala (existovali však už technické okolnosti jej vzniku). Z vyššie uvedeného vyplýva, že predmet kúpy mal v čase predaja vadu - vadné olejové čerpadlo motora. Vada síce nebola zjavná, ani žalovaný o nej v čase predaja nemohol vedieť, a teda na ňu nemohol žalobcu ani upozorniť, napriek tomu však zodpovedá za túto vadu, keďže zodpovednosť za vady v zmysle § 597 Občianskeho zákonníka je objektívna, teda predávajúci zodpovedá i za vady, o ktorých nemohol vedieť a preto na ne neupozornil (tzv. skryté vady). Za týchto okolností má žalobca právo na primeranú zľavu z kúpnej ceny v zmysle § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním mal súd tiež preukázané, že počet najjazdených kilometrov motorky bol oveľa vyšší, ako uvádzal žalovaný pri

predaji. Žalovaný tvrdil, že počet najazdených km je cca 8.000, pričom skutočný počet najazdených km bol cca 40.000. Zároveň žalovaný žalobcu v kúpnej zmluve ubezpečil, že predmet kúpy je bez väd, pričom znaleckým dokazovaním bol preukázaný opak. Teda i z týchto skutočností možno vyvodit' právo žalobcu na primeranú zľavu z kúpnej ceny a to v zmysle § 597 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že žalobca má právo zo zodpovednosti za vady, právo na primeranú zľavu z kúpnej ceny predmetnej motorky. Pokiaľ ide o výšku zľavy, žalobca sa domáhal zľavy vo výške 5.349,89 Eur, čo je 38,77 % z celkovej kúpnej ceny motorky a čo predstavuje cenu zakúpeného motora, náklady spojené s diagnostikou a výmenou motora a náklady na právne zastúpenie. Výška primeranej zľavy podľa § 597 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) závisí od povahy a rozsahu vady. V primeranej zľave by sa mala odraziť závažnosť vady a cena nákladov, ktoré musel kupujúci v dôsledku vady účelne vynaložiť, pričom ale účelom primeranej zľavy nie je úhrada všetkých vzniknutých nákladov kupujúceho. Ako vyplýva i z rozhodnutia odvolacieho súdu v predmetnej veci, v čase predaja existovala jedine vada olejového čerpadla, resp. existovali len technické okolnosti vzniku poruchy olejového čerpadla. Pokiaľ v dôsledku tejto vady došlo následne k poškodeniu motora, predávajúci za túto vadu nezodpovedá z titulu zodpovednosti za vady, zodpovedať môže jedine z titulu zodpovednosti za škodu. Vzhľadom na uvedené súd pri posudzovaní výšky primeranej zľavy bral do úvahy len náklady na opravu motora v odbornej opravovni motocyklov, ak by na ňom došlo iba k primárnemu poškodeniu a zadretiu olejového čerpadla a motor by bol bez ďalšieho poškodenia odstavený, čo predstavuje podľa doplnku k znaleckému posudku sumu 525,60 Eur. Iné náklady (na kúpu motora, na výmenu motora) nebral súd do úvahy, nakoľko tieto nemajú súvis so skrytou vadou, za ktorú žalovaný ako predávajúci zodpovedá. Po zohľadnení povahy vady motorky, toho, že žalovaný uvádzal iný počet najazdených km a že vec je bez závad, ako aj výšky nákladov, ktoré v dôsledku vady žalobca účelne vynaložil a pomeru týchto nákladov a celkovej kúpnej ceny, mal súd za to, že žalobcovi patrí primeraná zľava z kúpnej ceny vo výške 500,- Eur, čo predstavuje takmer 4 % z celkovej kúpnej ceny a cca 95 % nákladov, ktoré majú vplyv na výšku zľavy. Na základe vykonaného dokazovania bolo tiež preukázané, že v dôsledku skrytej vady motorky došlo k poškodeniu motora, pričom v zmysle § 600 Občianskeho zákonníka uplatnením práv zo zodpovednosti za vady nie je dotknuté právo na náhradu škody. Žalovaný je teda povinný nahradit' žalobcovi škodu, ktorá mu v dôsledku vady predmetu predaja vznikla, ak sú splnené všetky podmienky zodpovednosti za škodu a pokiaľ škoda vznikla spoluzavinením kupujúceho, tak znáša jej pomernú časť. V zmysle záverov rozhodnutia odvolacieho súdu súd posudzoval spor aj podľa ustanovení o zodpovednosti za škodu a spoluzodpovednosť poškodeného. Zo záverov znaleckého dokazovania vyplýva, že k poškodeniu motora došlo v dôsledku poruchy olejového čerpadla motora (prasknutia venčeka rotačného zubového mechanizmu a následnej strata mazacieho tlaku). V dôsledku straty mazacieho tlaku došlo k mechanickému poškodeniu častí motora, ktoré pre prevádzku vyžadujú mazanie. Príčinou deštrukcie motora bola jeho prevádzka s nefunkčným olejovým čerpadlom pri strate mazacieho tlaku. Bol teda zistený vznik škody i príčinná súvislosť medzi škodou a vadou motorky, ktorá bola daná v čase predaja a za ktorú žalovaný ako predávajúci zodpovedá. Pokiaľ ide o výšku škody, súd považoval za preukázané a tiež za účelne vynaložené náklady na kúpu motora, ktorý bol vymenený za poškodený, 3.500,- Eur a tiež náklady vynaložené v súvislosti s jeho výmenou v autorizovanom servise 1.083,50 Eur. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že žalobca mal nechať jemu opraviť motorku, zakúpiť lacnejší motor, resp. pristúpiť k oprave pôvodného motora. Zo znaleckého dokazovania vyplýva, že cenu motora 3.500,- Eur možno považovať za primeranú, postup žalobcu za správny. Rovnako nemožno od žalovaného rozumne požadovať, aby si nechal motorku opraviť u iného subjektu ako je autorizovaný servis a už vôbec nie u predávajúceho, aj keď v minulosti pracoval v servisoch Harley Davidson. Súčasťou škody sú i trovy právneho zastúpenia žalobcu, ktoré vznikli pri uplatňovaní zaplattenia žalovanej sumy. Je daná príčinná súvislosť medzi poškodením motora a vznikom týchto nákladov; ak by k tomuto poškodeniu nedošlo, nevynaložil by žalobca tieto náklady na právne zastúpenie. Ich zaplattenie bolo žalobcom preukázané. Žalobca teda účelne vynaložil v dôsledku poškodenia motora motorky zapríčineného vadným olejovým čerpadlom sumu 3.500,- Eur za kúpu motora, náklady v servise vo výške 1.083,50 Eur, čo predstavuje podľa znaleckého posudku náklady na hospodárnu opravu v autorizovanej opravovni, ako aj trovy právneho zastúpenia vo výške 237,50 Eur. Výška škody teda predstavuje sumu 4.821,- Eur. Zo znaleckého posudku a výpovede znalca vyplýva, že strata mazacieho tlaku znamená v každom prípade ťažké poškodenie motora, pričom stupeň poškodenia závisí od toho, v akom režime je motor v takomto stave práve prevádzkovaný (čím vyššie zaťaženie, otáčky a dlhší čas takejto prevádzky znamenajú logicky aj vyšší stupeň poškodenia) a tiež ako rýchlo vodič na tento stav zareaguje (v prípade ignorovania rozsvieteného kontrolného svetla a tiež mechanického hluku dôjde k zastaveniu motora, alebo jeho zablokovaniu). Ak k poruche došlo pri rýchlej jazde za slnečného počasia, napr. na diaľnici, je poškodenie primerané normálnej identifikácii závady a mohlo dôjsť aj k väčším poškodeniam. Ak k

poruche došlo pri pomalejšej jazde a vodič mal možnosť jasne vidieť rozsvietenú kontrolku mazania, mohlo byť pri okamžitom vypnutí motora a odstavení vozidla ako to predpisuje výrobca poškodenie menšie. Po prejení 300 m so zasvietenou kontrolkou by podľa znalca nedošlo k takému poškodeniu motora, k akému došlo v danom prípade. Z uvedeného súd vyvodil, že škoda vznikla i spoluzavinením žalobcu. Na vznik škody a jej rozsah mala vplyv vada olejového čerpadla, ako aj jazda na motorke po strate mazacieho tlaku, ktorá je jazdcovi signalizovaná rozsvietením kontrolky. V tejto súvislosti nie je dôležité, či sa kontrolka rozsvietila hneď po naštartovaní, ako to podľa žalovaného vyplýva z výpovede žalobcu zachytenej v zápisnici alebo počas jazdy po krátkej dobe (keď v čase rozsvietenia mal byť žalobca ešte blízko domu), ako to tvrdí a zo svojej výpovede vyvodzuje žalobca. Je totiž nepodstatné pre vznik a rozsah škody, či sa kontrolka rozsvietila hneď po naštartovaní alebo počas jazdy, relevantné je, ako dlho (resp. koľko km) a akým spôsobom žalobca jazdil na motorke s rozsvietenou kontrolkou. Tvrdenie žalobcu, že to bolo len cca 300 m bolo vyvrátené znalcom, ktorý v tejto súvislosti vo svojej výpovedi uviedol, že po prejení 300 m so zasvietenou kontrolkou by nedošlo k takému poškodeniu motora, k akému došlo v danom prípade. Žalobca musel teda jazdiť na motorke s rozsvietenou kontrolkou viac ako tvrdí, pričom po jej rozsvietení mal motor hneď odstaviť a ak tak neurobil, spoluzavinil vznik škody. Keďže nebolo zistené, že by niektorá zo strán sporu mala väčší podiel na vzniku škody, súd mal za to, že žalobca znáša 50 % z vzniknutej škody a žalovaný zodpovedá za škodu len v rozsahu 50 %. Vzhľadom na uvedené rozhodol súd tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi škodu vo výške 2.260,50 Eur (50 % zo sumy 4.821,- Eur). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. O úrokoch z omeškania súd rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 10c a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. a keďže dlžná suma nebola riadne uhradená, vzniklo žalobcovi právo na úroky z omeškania v súlade s citovaným ustanovením Občianskeho zákonníka vo výške určenej podľa vykonávacieho predpisu. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie do 14 dní od doručenia výzvy, výzva bola žalovanému doručená dňa 28. 03. 2011, od 12. 04. 2011 je teda žalovaný v omeškaní s úhradou. Základná úroková sadzba ECB v prvý deň omeškania bola 1 % ročne, a teda úrok z omeškania patrí žalobcovi vo výške 9 % ročne. Úroky z omeškania patria žalobcovi len z priznanej dlžnej čiastky, nie z celej žalovanej sumy. Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.760,50 Eur od 12. 04. 2011 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti uplatnených úrokov z omeškania súd žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Súd v súlade s touto právnou úpravou priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech v prevažnej miere, nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v pomernej časti. Žalobca bol úspešný v časti ohľadne náhrady sumy 2.760,50 Eur a žalovaný bol úspešný v časti ohľadne zaplatenia sumy 2.469,- Eur (5.229,50 Eur - 2.760,50 Eur). Pomer úspechu strán je 52,79 : 47,21, čistý úspech žalobcu je v rozsahu 5,58 %. Nárok na náhradu trov konania preto patrí žalobcovi voči žalovanému v rozsahu 5,58 %. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol rovnako podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku vzhľadom na 396 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Súd žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech v prevažnej miere, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v pomernej časti. Žalobca bol úspešný v časti ohľadne náhrady sumy 2.760,50 Eur a žalovaný bol úspešný v časti ohľadne zaplatenia sumy 2.469,- Eur. Pomer úspechu strán je 52,79 : 47,21, čistý úspech žalobcu je v rozsahu 5,58 %. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania preto patrí žalobcovi voči žalovanému v rozsahu 5,58 %. O výške trov odvolacieho konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník. V priebehu konania vznikli štátu trovy - znalečné vyplatené znalcovi z rozpočtových prostriedkov súdu. Civilný sporový poriadok neupravuje náhradu trov štátu, preto sa o nich musí rozhodnúť analogicky podľa § 255 a nasl. Civilného sporového poriadku. Pri rozhodovaní o tom, kto a v akom rozsahu je povinný nahradiť štátu trovy konania, je teda rozhodujúci výsledok konania. Pomer úspechu strán sporu je 52,79 : 47,21, strany sporu sa podieľajú na náhrade trov štátu v tomto pomere. Preto súd analogicky podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodol, že Slovenská republika má nárok voči žalobcovi na náhradu trov v rozsahu 47,21 % a voči žalovanému v rozsahu 52,79 %. O výške trov štátu rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Namietal, že súd vec nesprávne právne posúdil najmä z hľadiska žalobcom uplatnenej primeranej zľavy z kúpnej ceny podľa § 597 až 600 Občianskeho zákonníka a vec nesprávne právne posúdil aj z hľadiska uznania žalovaného za zodpovednosti za škodu pri neexistencii všetkých zákonných predpokladov

potrebných na zodpovednosť žalovaného na vznik škody. Poukázal na znalecký posudok, z ktorého podľa žalovaného vyplýva záver, že poškodený motor bol v čase predaja vo výbornom technickom stave, motor nemal nabehané viac ako 8000 km, skrytá vada/vada olejového čerpadla v čase plnenia t.j. uzavretia zmluvy a odovzdania motocykla žalobcovi neexistovala, olejové čerpadlo, ktoré bolo príčinou poruchy bolo nové, k poškodeniu motora došlo po jazde žalobcom pri normálnej prevádzke v trvaní cca 10 km, stratu tlaku oleja signalizovala kontrolná žiarovka, žalobca motocykel neodstavil, a to i napriek rozsvieteniu kontrolnej žiarovky, ale naopak s ním jazdil, čo spôsobilo jeho sekundárne najzávažnejšie poškodenie motora. Má za to, že súd sa dôsledne neriadil pokynom Krajského súdu Banská Bystrica, v jeho uznesení, sp. zn. 14Co/114/2016 zo dňa 31. 10. 2017. Súd konštatoval, že predmet kúpy mal v čase predaja vadu - vadné olejové čerpadlo motora. Jednalo sa síce o skrytú vadu, avšak z hľadiska objektívnej zodpovednosti žalovaný za ňu zodpovedá. V zmysle záverov znaleckého posudku však vada v čase plnenia neexistovala, existovala len technická predispozícia k tejto vade. V tomto smere sú naplnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Namietal, že súd konštatoval, že skutočný počet najjazdených kilometrov bol oveľa vyšší ako uvádzal žalovaný pri predaji, pričom žalovaný tvrdil počet najjazdených kilometrov cca 8.000 a skutočný počet najjazdených kilometrov bol cca 40000 kilometrov. Rozhodujúcou skutočnosťou pre posúdenie nároku žalobcu je poškodenie motora a nie motorky ako celku, pričom znalec potvrdil, že motor mal najjazdené menej ako 8000 km a bol vo výbornom technickom stave ako i skutočnosť, že vada v čase plnenia ešte neexistovala. Súd prvej inštancie vyvodil nesprávne právne závery, a to, že žalobca má právo zo zodpovednosti za vady na primeranú zľavu z kúpnej ceny predmetnej motorky. Po zohľadnení povahy vady motorky, toho, že žalovaný uvádzal iný počet najjazdených km a že vec je bez závad, ako aj výšky nákladov, ktoré v dôsledku vady žalobca účelne vynaložil a pomeru týchto nákladov a celkovej kúpnej ceny dospel súd k záveru, že žalobcovi patrí primeraná zľava z kúpnej ceny vo výške 500,- Eur podľa § 597 Občianskeho zákonníka. Dôvody, ktoré však súd uviedol ako odôvodnenie takéhoto postupu, nemajú oporu najmä v znaleckom dokazovaní (hlavne km nabehané na motore a stav motora ako i neexistencia vady v čase plnenia). Ďalej súd v zmysle uznesenia odvolacieho súdu posudzoval spor aj podľa ustanovení zodpovednosti za škodu a spoluzodpovednosť poškodeného ako škodcu. Žalovaný uviedol, že žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 5.349,89 Eur, ktorý odôvodnil na právnom základe ako zodpovednosť žalovaného za vady z titulu primeranej zľavy z kúpnej ceny. Zodpovednosť žalovaného na náhradu škody si doposiaľ žalobca voči žalovanému nijakým spôsobom neuplatnil, tento svoj nárok nijakým spôsobom skutkovo v žalobe, resp. v jej doplnení nevymedzil, a ak súd prvej inštancie priznal nejakú sumu žalobcovi z titulu nárokov na náhradu škody, postupoval nad rámec žaloby. Žalovaný akékoľvek nároky žalobcu priznané mu z titulu zodpovednosti za škodu vzhľadom na uplynutie času považuje za premlčané a výslovné z opatrnosti vzniesol námietku premlčania voči týmto nárokom, ktoré by mali základ v zodpovednosti za škodu v podanom odvolaní. Poukázal, že nároky zo zodpovednosti za vady zákon striktné odlišuje od nárokov zo zodpovednosti za škodu aj napr. v ust. § 600 OZ. V ďalšom poukázal na ust. § 420 ods. 1 a 3 OZ. Poukázal na to, že žalovaný uzavrel kúpnu zmluvu, ktorá bola štandardnou, touto kúpnu zmluvou neporušil žiadnu právnu povinnosť, uviedol tam i skutočný stav kilometrov motora, ktorý bol potvrdený znaleckým posudkom. To, že došlo následne na motore k jeho poškodeniu, je výlučne vinou žalobcu, ktorý škodu spôsobil tým, že predmetnou motorkou jazdil s rozsvietenou kontrolkou viac ako tvrdil, pričom po jej rozsvietení mal motor hneď odstaviť a ak tak neurobil, zavinil vznik škody výlučne sám bez zavinenia žalovaného, preto sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že nebolo zistené, že by niektorá zo strán sporu mala väčší podiel na vzniku škody a že súd mal za to, že žalobca znáša 50 % vznikutej škody a žalovaná zodpovedá za škodu len v rozsahu 50 %. Žalovaný má za to, že škodu na motocykli v celom rozsahu si spôsobil žalobca sám. Nestotožňuje sa s rozhodnutím súdu, ktorý mu uložil nahradiť škodu vo výške 2.260,50 Eur, na strane žalovaného neboli naplnené všetky zákonom predvídané predpoklady na vznik zodpovednosti za škodu, keď u neho absentoval protiprávny úkon, škoda, aj keď vznikla, táto nevznikla v žiadnej príčinnej súvislosti s nejakým konaním žalovaného, ale vlastným pričinením žalobcu, a teda žalovaný vznik tejto škody ani nezavinil. Súd do sumy 2.260,50 Eur zahrnul nesprávne i trovy právneho zastúpenia žalobcu, ktoré vznikli žalobcovi pri uplatňovaní zaplatenia žalovanej sumy pred vedením súdneho konania, nakoľko tieto mohli byť nanajvyš žalobcovi priznané ako príslušenstvo pohľadávky v zmysle ust. § 121 ods. 3 OZ, minimálne však aj pri tejto položke platí, že na strane žalovaného neboli naplnené všetky zákonom predvídané predpoklady na vznik zodpovednosti za škodu. Navyše súd v prípade uplatňovania nároku žalobcu z titulu vady predmetu kúpy náklady na právne zastúpenie súd prvej inštancie žalobcovi nepriznal, keď tieto nepovažoval za položky, ktoré by mali byť zohľadnené pri primeranej zľave z kúpnej ceny, pričom súd si protirečí, keď na jednej strane posúdil takto vynaložené trovy právneho zastúpenia pred vedením súdneho konania ako príslušenstvo (bod 29 odôvodnenia), avšak na strane

druhej tieto trovy právneho zastúpenia posúdil ako škodu (bod 31. odôvodnenia). Poukázal, že v zmysle kúpnej zmluvy uhradením kúpnej ceny prechádza na kupujúceho riziko všetkých škôd spôsobených jeho prevádzkou. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Odo 752/2002 a sp. zn. 32Odo 976/2002, ktoré podľa názoru žalovaného sú aplikovateľné na daný prípad. Má za to, že súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil, a to v dôsledku nesprávnej aplikácii ustanovení § 596 až § 600 OZ a § 42, § 441 a § 442 OZ a ich nesprávneho výkladu subsumujúc ich na vzniknutý skutkový stav. Ďalej namietal postup súdu prvej inštancie, keď tento na pojednávaní dňa 17. 07. 2020, na ktorom vyhlásil rozsudok, voči ktorému smeruje odvolanie, neuviedol predbežné právne posúdenie veci už v súlade s ustanoveniami CSP, čím minimálne odňal pre žalovaného ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP, resp. sú tu naplnené odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a d/ CSP. Žiada zamietnuť žalobu žalobcu aj s poukazom na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že výkon práv žalobcu, tak ako ich realizoval v tomto spore, bol v rozpore s dobrými mravmi a ako taký nemôže požívať právnu ochranu, nakoľko žalobca zavádzal súd postupne meniacimi sa výpoveďami v rozpore so skutočnosťou (poukázal na výpoveď žalobcu na pojednávaní dňa 01. 12. 2011, vyjadrenie k znaleckému posudku zo dňa 10. 12. 2014, vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 17. 07. 2020). Žalobca okrem iného nepovažuje za správny výrok IV. o priznaní nároku žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému, nakoľko o týchto trovách tzv. odvolacieho konania rozhodol súd prvej inštancie jednak predčasne, keď odvolacie konanie ešte nie je ukončené a taktiež aj nesprávne, nakoľko v odvolacom konaní vedenom na základe odvolania žalovaného voči prvotne vydanému meritórnemu rozsudku súdu prvej inštancie vydanému v tejto veci ešte dňa 01. 12. 2015 bol práve naopak úspešný žalovaný a nie žalobca. Nesúhlasí, aby bol zaviazaný na úroky z omeškania od doby od 12. 04. 2011, nakoľko súdne konanie trvalo neprímerane dlhý čas, jeho rýchlosť ovplyvniť nevedel a túto dobu nemožno pričítať na ťarchu žalovaného a zaťažiť ho úrokmi z omeškania za celú dobu do rozhodnutia súdu by bolo krajne nespravodlivé. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nepreskúmateľné a arbitrárne v celosti, vychádzajúce z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu v celom rozsahu zamietol, priznal žalovanému plnú náhradu trov prvoinštančného ako i odvolacieho konania voči žalobcovi, alternatívne aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanému uviedol, že s tvrdeniami žalovaného obsiahnutými v odvolaní nesúhlasí v celom rozsahu, považuje ich za zavádzajúce a tendenčné. Argumentáciu žalovaného, podľa ktorej v čase predaja predmetného motocykla neexistovala na olejovom čerpadle (v dôsledku poruchy ktorého došlo k deštrukcii celého motora) vada samotná, ale len technické okolnosti pre jej vznik, považuje žalobca za zavádzajúcu. Už samotné technické okolnosti pre vznik poruchy olejového čerpadla je nevyhnutné považovať za samotnú vadu, nakoľko už v čase predaja motocykel ako taký nespĺňal vlastnosti, ktoré spĺňať mal. Poukázal na výpoveď znalca na pojednávaní dňa 25. 09. 2019, ktorý uviedol, že podľa všetkého bolo chybné čerpadlo, nedá sa diagnostikovať pri skúšobnej jazde alebo pri meraní tlaku oleja, ale bolo nezvratné, že k vade dôjde. Už v konaní pred súdom prvej inštancie žalobca opakovane poukazoval na skutočnosť, že znalec nezohľadnil prvotnú príčinu poruchy olejového čerpadla, t. j. vykonanú opravu motora, v dôsledku ktorej (prekročená norma hádzavosti kľukového hriadeľa) došlo k uvoľňovaniu oceľových častíc, ktoré poškodili olejové čerpadlo, porucha ktorého zapríčinila celkovú deštrukciu motora. K danej primárnej vade sa znalec vyjadril len čiastkovo, keď uviedol, že technické okolnosti na vznik poruchy existovali už v čase predaja motorky, t. j. motorka už v čase predaja trpela vadou, ktorá mohla a aj zapríčinila rad ďalších, na seba navzájom nadväzujúcich porúch. Poukázal na vyjadrenie autorizovaného servisu Harley Davidson, ktorý sa podrobnejšie k tejto primárnej vade motora vyjadril, keď uviedol, že touto vadou bola prekročená norma hádzavosti kľukového hriadeľa (ako dôsledok vykonanej opravy motora), ktorá v konečnom dôsledku spôsobila deštrukciu celého motora. Vo vzťahu k tvrdeniu znalca, ktorý nezdial návrh, že primárnou príčinou vzniku mala byť zvýšená hádzavosť kľukového hriadeľa, uviedol, že znalcom ničím nepodložené subjektívne vyjadrenie k predmetnej otázke nepovažuje žalobca za objektívne s poukazom na to, že počas konania predložil dôkazy preukazujúce prekročenú normu hádzavosti kľukového hriadeľa a na to nadväzujúce poškodenie motora. Stotožňuje sa s odôvodnením rozsudku, podľa ktorého mal súd za preukázané, že poškodenie motora vzniklo v dôsledku poruchy olejového čerpadla motora, súd logicky a správne považuje existenciu technických okolností pre vznik poruchy za vadu ako takú, súd správne ustálil, že predmet kúpy mal v čase predaja vadu - vadné olejové čerpadlo motora, pričom vada síce nebola zjavná, ani o nej žalovaný v čase predaja nemohol vedieť,

napriek tomu za túto vadu zodpovedá, keďže zodpovednosť za vady v zmysle § 597 OZ je objektívna. Súd správne dospel k záveru, že žalobca má právnu zodpovednosť za vadu, a to právo na primeranú zľavu z kúpnej ceny predmetnej motorky. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného o účelovom upravovaní výpovede žalobcu uviedol, že zo strany žalovaného sa jedná o čisto špekulatívne konštatovania. Žalobca vo vzťahu k predmetnej záležitosti len využil svoje právo namietať neúplné, resp. nepresne zachytenú výpoveď v zápisnici z pojednávania. Na svojich vyjadreniach týkajúcich sa priebehu jazdy, pri ktorej došlo k prejavu sa poruchy motora, žalobca trvá. S prihliadnutím na obsah odvolania, existenciu kauzálneho nexu medzi vadou plnenia a vznikom škody možno vyvodíť zo samotného obsahu odvolania. Poškodenie motora motorky spôsobené vadou v olejovom čerpadle motorky oprávňuje žalobcu domáhať sa od žalovaného náhrady škody vzniknutej poškodením motora. Okrem existencie škody a kauzálneho nexu je preukázaná aj existencia protiprávneho konania žalovaného, a teda všetky predpoklady zodpovednosti za škodu na strane žalovaného. Zodpovednosť za škodu spôsobenú vadným plnením nie je subsumovateľná pod zodpovednosť za vady, ale je osobitnou zodpovednosťou pri zodpovednosti za vady, už samotné rozsvietenie kontrolky mazania signalizovalo vadu olejového čerpadla, pre ktorú žalobca nemohol motorku ako celok riadne a vôbec užívať. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 21Cob/69/2019. Pokiaľ žalovaný v odvolaní tvrdil, že žalobca doposiaľ voči žalovanému si neuplatnil zodpovednosť žalovaného za náhradu škody nijakým spôsobom, tento nárok nijakým spôsobom doposiaľ skutkovo v žalobe, resp. jej doplnení nevymedzil, jeho tvrdenie nie je pravdivé, nakoľko žalobca v žalobe pravdivo uviedol všetky rozhodné skutkové tvrdenia o tom aké náklady a na akom skutkovom základe si uplatňuje, pričom právne posúdenie skutkových tvrdení nie je povinnosťou žalobcu pri podaní žaloby, ale je až otázkou posudzovanou súdom, pretože podľa ust. § 510 OZ uplatnenie nároku zo zodpovednosti za vady nevylučuje nárok na náhradu škody, ktorá z vady vznikla, obdobne podľa § 600 Občianskeho zákonníka, uplatnením práva zodpovednosti za vady nie je dotknuté právo na náhradu škody. Je nemožné, aby boli uplatnené škodové nároky žalobcu v žalobe akokoľvek premlčané, či postup prvoinštančného súdu nad rámec žaloby. Námietať premlčania žalovaného v odvolaní je nedôvodná, navyše oneskorená, ktorú mohol uplatniť len v prvoinštančnom konaní do skončenia dokazovania. Žalovaný v odvolaní viackrát chybne analyzuje svoju zodpovednosť za škodu, keďže protiprávne konanie žalovaného nenastalo uzatvorením kúpnej zmluvy, ale jej vadným plnením. Žalovaný sa nemôže liberovať zo zavinenia poukazom na akúkoľvek jazdu žalobcu, keďže už samotné rozsvietenie kontrolky mazania znamenalo, že žalobca nemohol ďalej motorku riadne užívať pre vadu, ktorú žalobca sám nespôsobil a ktorá bola daná vadným tvrdením žalovaného. Navyše žalovaný nepreukázal, že by žalobca spôsobil poškodenie motora tým, že by jazdil dostatočne dlhý čas s rozsvietenou kontrolkou mazania, čo nebolo preukázané ani v rámci znaleckého dokazovania. Žalovaným uvádzaná judikatúra Najvyššieho súdu ČR len podporuje závery uvedené vo vyjadrení žalobcu k odvolaniu, zadretie motora motorky totiž nemôže nastať jeho bežným používaním, obdobne ani kontrolka mazania nezasvieti svojvoľne bez vopred existujúcej príčiny, pričom žalovaný nepreukázal, že by žalobca používal konkrétnym spôsobom motorku inak než je bežné, že by ju mal používať nesprávnym spôsobom, pričom poukázal na výpoveď žalovaného, ktorý navrhol zaplatiť polovicu nákladov za opravu motora v Trnave, navrhol, že kúpi iný motor a ten čo má žalobca u seba zoberie, tzn. žalovaný si bol vedomý svojej zodpovednosti. Tvrdenie žalovaného, že prvoinštančný súd údajne nemal viesť predbežné právne posúdenie veci v súlade s ustanoveniami CSP, je irelevantné, nakoľko žalovaný mal možnosť včas a riadne uplatňovať všetky prostriedky procesnej obrany. Pokiaľ žalovaný v odvolaní žiada zamietnuť žalobu s poukazom na ust. § 3 ods. 1, prípadná aplikácia tohto ustanovenia nie je správna a aplikovateľná v tomto prípade. Žalovaný bol autorom príslušnej kúpnej zmluvy, naformuloval v nej viacero ustanovení, ktorými sa chcel liberovať zo štandardného rozsahu zákonnej zodpovednosti za škodu a vady. Žalobca svojim hmotnoprávnym postupom nijako nezneužíval svoje práva voči žalovanému, skôr naopak, keď žalovaný nemal záujem poskytnúť reálnu súčinnosť argumentujúc „internetovým obchodom e-Bay“, ani nežiadajúc reálnu prehliadku motorky. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že zotrváva na podanom odvolaní v celom rozsahu. V podstate žiadne zásadné nové tvrdenia v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu neuviedol. Vo vyjadrení uvádzanú hádzavosť kľukového hriadeľa považuje za bezpredmetnú, nakoľko s touto otázkou sa vysporiadal znalec a nemala súvis s vadou čerpadla. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu o existencii kauzálneho nexu medzi vadou plnenia a vznikom škody a že existencia vady olejového čerpadla bola nevyhnutným článkom v reťazi príčin vedúcich k vzniku škody na motore motorky. Žalovaný nezapríčinil poruchu motora, bol to žalobca, ktorý jazdil dlhšiu dobu s motorkou aj napriek

jednoznačnému rozsvieteniu kontrolky mazania na motorke. Nemožno skrz vady na olejovom čerpadle hovoriť o súvislej, následnej príčinnej súvislosti medzi vadou olejového čerpadla a zadokumentovaným poškodením motora. K vyjadreniu žalobcu, že žalovaný nepreukázal, že by žalobca spôsobil poškodenie motora tým, že by jazdil dostatočný čas s rozsvietenou kontrolkou uviedol, že žalobca musel jazdiť s motorkou viac ako tvrdí, t. j. 300 m, a tento záver si osvojil i súd.

5. V dôsledku odvolania podaného žalovaným proti rozsudku súdu prvej inštancie krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., V. a VI. podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. odvolací súd odmietol postupom v zmysle § 386 písm. b/ CSP a rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III. a IV. zmenil postupom v zmysle § 388 CSP.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 386 písm. b/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie ak bolo podané neoprávnenou osobou.

8. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

9. Na základe podaného odvolania žalovaného voči rozsudku súdu prvej inštancie tak v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vo veci na základe vykonaného dokazovania v odôvodnení rozhodnutia aj skonštatoval skutkový stav veci správne, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalovaný ako odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vo vzťahu k výrokom I., V. a VI. vyvodiť zmenu, či zrušeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, nežiadal ani doplniť dokazovanie za podmienok stanovených ustanovením § 384 ods. 2 a 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez jeho viny prezentované v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, pričom neboli naplnené procesné predpoklady doplňovať dokazovanie, prípadne nariadovať odvolacie pojednávanie zo strany odvolacieho súdu (§383, § 384 ods. 1, 2 a 3 v spojení s ust. § 366 CSP). S prihliadnutím na rozsah odvolania žalovaného a odvolacie dôvody uvedené v jeho odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie žalovaného nie je dôvodné a nemožno mu vyhovieť, pričom zároveň žalovaný nebol oprávnenou osobou podať odvolanie proti výroku II. súdu prvej inštancie, ktorým výrokom súd prvej inštancie vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje vo veci samej za vecne správne. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok.

10. Vo vzťahu k zásadným odvolacím námietkam žalovaného v podanom odvolaní odvolací súd uvádza:

11. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní namietal, že súd vec nesprávne právne posúdil najmä z hľadiska žalobcom uplatnenej primeranej zľavy z kúpnej ceny podľa § 597 až § 600 Občianskeho zákonníka a vec nesprávne právne posúdil aj z hľadiska uznania žalovaného za zodpovednosti za škodu pri neexistencii všetkých zákonných predpokladov potrebných na zodpovednosť žalovaného za vznik škody, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie po tom, čo odvolací súd uznesením č. k. 14Co/114/2016-437 zo dňa 31. 10. 2017 doplnil dokazovanie doplnkom znaleckého posudku, ktorého doplnkom bola kalkulácia nákladov na opravu motora predmetného motocykla za predpokladu, že by na ňom došlo iba k primárnemu poškodeniu a zadretiu olejového čerpadla a motor by bol bez ďalšieho poškodenia odstavený, pri zistenom skutkovom stave súdom prvej inštancie tak, ako tento súd skonštatoval v bodoch 5. až 19. odôvodnenia rozsudku, vykonal právne posúdenie jednak podľa ust. § 596, § 597, § 599 a § 600 Občianskeho zákonníka, ako aj podľa ustanovení § 420 ods. 1 a 3, § 441 a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v súlade s usmernením odvolacieho súdu, teda osobitne posudzoval

právo zo zodpovednosti za vady vo vzťahu k poškodeniu olejového čerpadla a zodpovednosť za škodu porušením právnej povinnosti. Pokiaľ žalovaný namieta, že súd nesprávne právne posúdil nárok zo zodpovednosti za vady podľa § 597 až § 600 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že dôvody, ktoré súd uviedol pre aplikáciu ust. § 597 Občianskeho zákonníka, pričom súd mal za dôvodné poskytnutie primeranej zľavy z kúpnej ceny vo výške 500,- Eur, nemá postup súdu prvej inštancie oporu najmä v znaleckom dokazovaní (hlavne km nabehané na motore a stav motora, ako i neexistencia vady v čase plnenia s námietkou, že znalec jednoznačne nepotvrdil, že by vada olejového čerpadla existovala už v čase predaja motocykla žalobcovi žalovaným, keď v tom čase existovali len technické okolnosti na jej vznik), odvolací súd uvádza, že je v zhode s názorom súdu prvej inštancie, že zo znaleckého posudku a výpovede znalca mal súd preukázané, že poškodenie motora motorky vzniklo v dôsledku poruchy olejového čerpadla (prasknutie venčeka rotačného zubového mechanizmu a následnej strate mazacieho tlaku), pričom znalec konštatoval, že je veľmi pravdepodobné, že porucha v čase predaja motocykla na motore ešte neexistovala, avšak existovali už technické okolnosti jej vzniku, pričom odvolací súd poukazuje aj na výpoveď znalca, ktorý vypovedal, že podľa všetkého bolo chybné čerpadlo, nedá sa to diagnostikovať pri skúšobnej jazde alebo pri meraní tlaku oleja, ale bolo nezvratné, že k poruche dôjde. Súd prvej inštancie teda správne konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že predmet kúpy mal v čase predaja vadu - vadné olejové čerpadlo motora, ktorá vada síce nebola zjavná a žalovaný o nej v čase predaja nemohol vedieť, a teda na ňu nemohol žalobcu upozorniť, avšak v zmysle § 597 Občianskeho zákonníka za túto vadu objektívne zodpovedá. Súd dospel k správne názoru, že žalobca za týchto okolností má právo na primeranú zľavu z kúpnej ceny v zmysle § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom súd správne konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že počet najjazdených kilometrov motorky bol oveľa vyšší ako uvádzal žalovaný pri predaji, pričom žalovaný tvrdil počet najjazdených kilometrov cca 8000 a skutočný počet kilometrov bol cca 40000, keď v bode 6. odôvodnenia súd prvej inštancie konštatoval zistený skutkový stav - vyjadrenie autorizovného servisu Harley Davison zo dňa 18. 11. 2010, keď servis zistil, že motocykel mal najjazdených 42942 km. V tomto smere potom neobstojí odvolacia námietka žalovaného, že znalec uvádzal nižší počet najjazdených kilometrov na motore, ktorý sa nachádzal v motorke, keďže z obsahu kúpnej zmluvy nevyplýva, že by v motorke bol menený motor, pričom neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že v kúpnej zmluve výrobné číslo motora ani uvedené nebolo. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo vykonané doplnenie znaleckého dokazovania vo vzťahu k výške nákladov na opravu motora za situácie, že by na ňom došlo iba k primárnemu poškodeniu a zadretiu olejového čerpadla bez ďalšieho poškodenia motora, na základe čoho mal súd preukázanú výšku nákladov 525,60 Eur, pričom odvolací súd je v zhode s názorom súdu prvej inštancie, že je dôvodné po zohľadnení povahy vady motorky za situácie, že žalovaný uvádzal v kúpnej zmluve iný počet najjazdených kilometrov a tiež, že vec je bez závad, ako aj výšky nákladov na opravu, ktoré v dôsledku vady žalobca účelne vynaložil a pomeru týchto nákladov a celkovej kúpnej ceny patrí primeraná zľava z kúpnej ceny vo výške 500,- Eur, ktorá predstavuje cca 4 % z celkovej kúpnej ceny a cca 95 % nákladov na výšku nákladov na opravu motora podľa doplneného znaleckého posudku. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní uvádza, že podstatná pre poškodenie motora je druhá fáza, a to jazda žalobcu, keď žalobca po naštartovaní jazdil na motorke cca 300 metrov, s námietkou, že žalobca následne v konaní túto výpoveď sa snažil upravovať, pričom v tomto smere poukázal aj na znalecký posudok, keď znalec uviedol, že príčinou deštrukcie motora bola aj jeho prevádzka s nefunkčným olejovým čerpadlom pri strate mazacieho tlaku, pričom zo znaleckého posudku vyplýva, že k poškodeniu motora, k akému došlo, nemohlo dôjsť tak, ako to uvádza žalobca, teda, že najjazdil s rozsvietenou kontrolkou iba 300 metrov, odvolací súd uvádza, že túto skutočnosť pri rozhodovaní o uplatnenej pohľadávke vzal do úvahy aj súd prvej inštancie, keď dospel k názoru na základe vykonaného dokazovania, že vznik škody spoluzavinil aj žalobca tým, že jazdil na motore s rozsvietenou kontrolkou, pričom súd prvej inštancie sa touto okolnosťou zaoberal a náležite ju objasnil v bode 32. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Pokiaľ žalovaný namieta, že súd prvej inštancie sa dôsledne neriadil rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým zrušil prvotný rozsudok súdu prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že ani túto námietku nemožno považovať za dôvodnú, keď z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu je nepochybné, že odvolací súd vyslovil právny názor, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, že má vec posudzovať aj z titulu zodpovednosti za škodu, prípadne aj z titulu spoluzodpovednosti žalobcu za vzniknutú škodu, pričom má vychádzať z nároku tak, ako ho uplatnil žalobca v žalobe. Je nepochybné, že žalobca sa predmetnou žalobou domáhal zaplatenia čiastky 5.265,- Eur s príslušenstvom, pričom uviedol právne posúdenie zodpovednosť za vady, ktorým právnym posúdením však nie je súd pri rozhodovaní viazaný. Súd pri rozhodovaní vychádza zo skutkového stavu uvedeného v žalobe a z vykonaného dokazovania, na základe ktorého zistí skutkový stav a následne vykoná právne posúdenie, pričom súd prvej inštancie

vykonal právne posúdenie podľa § 597 a nasl. z titulu zodpovednosti za vady ako aj právne posúdenie podľa § 420 ods. 1 a 3, § 441 a § 442 OZ, a to podľa usmernenia odvolacieho súdu. Nemožno prisvedčiť námietke žalovaného, že súd vykonal nesprávne právne posúdenie veci. Pokiaľ žalovaný namieta, že žalobca si žalobou uplatnil zodpovednosť za vady, ktorý titul predstavuje právny základ žaloby, s námietkou, že zodpovednosť za škodu si žalobca doposiaľ nijako neuplatnil, odvolací súd uvádza, že žalobca v žalobe skutkovo vymedzil od akých skutočností odvodzuje nárok, špecifikoval výšku nároku a keďže právne posúdenie uplatneného nároku je výlučne povinnosťou súdu pri rozhodovaní o veci na základe zisteného skutkového stavu, nemožno prisvedčiť odvolacej námietke žalovaného, že súd prvej inštancie postupoval nad rámec žaloby.

12. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní vzniesol námietku premlčania voči tým nárokom, ktoré by mali základ v zodpovednosti za škodu, odvolací súd uvádza, že na túto námietku premlčania vznesenú žalovaným v rámci odvolacieho konania nemohol prihliadnuť. Z obsahu spisu je nepochybné, že žalobca podal žalobu na súd prvej inštancie ešte za účinnosti predchádzajúceho procesného predpisu, a to Občianskeho súdneho poriadku, pričom súd prvej inštancie prvýkrát vo veci rozhodol za účinnosti tohto procesného predpisu. Odvolací súd na základe odvolania podaného žalovaným rozhodoval uznesením č. k. 14Co/114/2016 - 437 zo dňa 31. 10. 2017, t. j. už za účinnosti nového procesného predpisu - Civilného sporového poriadku, ktorým výrok rozsudku súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol, odmietol. Následne súd prvej inštancie opätovne vo veci rozhodol rozsudkom, ktorý je napadnutý odvolaním žalovaného, pričom súd prvej inštancie rozhodoval za účinnosti Civilného sporového poriadku, ktorý upravuje postup súdu, strán sporu a osôb zúčastnených na konaní pri prejednávaní a rozhodovaní sporov (§ 1 CSP). V zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Odvolací súd uvádza, že strany sporu mali v dovtedajšom priebehu konania v rámci konania pred súdom prvej inštancie niekoľko príležitostí tieto prostriedky, či už procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, použiť. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov vrátane hmotnoprávných námietok je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok. V sporovom konaní sa uplatňuje zásada koncentrácie konania. Túto zákonnú koncentráciu konania v materiálnom zmysle je potrebné chápať tak, že vyhlásenie uznesenia o skončení dokazovania pred súdom prvej inštancie je práve tým momentom, po ktorom už nebudú v zásade nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany prípustné, pričom odvolací súd poukazuje na ust. § 366 CSP, podľa ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie možno v odvolaní použiť len vtedy, ak: a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Podľa § 152 CSP hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany. Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že žalovaný námietku premlčania v časti uplatneného nároku vzniesol až v odvolaní, teda v odvolacom konaní, to znamená, že až po tom, ako súd prvej inštancie vyhlásil uznesenie o skončení dokazovania. Práve z týchto dôvodov odvolací súd na námietku premlčania ako hmotnoprávnu námietku v zmysle § 152 CSP neprihliadol a ani prihliadnuť nemohol, nakoľko vznesenie námietky premlčania je takým právnym úkonom, ktorý mení dôvodný nárok protistrany na nedôvodný. Hmotnoprávna námietka je prostriedkom procesného útoku a prostriedkom procesnej obrany, pričom ide o právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany. Keďže podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, strany sporu nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určitom štádiu konania; ak procesný úkon strany nie je vykonaný včas, nespôsobuje procesnoprávne účinky. Absencia procesnoprávných účinkov sa prejaví v tom, že súd na procesný úkon neprihliada. Odvolací súd uvádza, že žalovaný v podanom odvolaní ani nepoukázal a netvrdil na žiadne skutočnosti vyplývajúce z ustanovenia § 366 CSP, teda že by odvolateľ nemohol námietku premlčania vzniesť pred súdom prvej inštancie bez svojej viny, pričom odvolací súd zároveň poukazuje na to, že už z uznesenia odvolacieho súdu - Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/114/2016 - 437 zo dňa 31. 10. 2017, ktorým zrušil rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku I. a III. a v tomto rozsahu vec vrátil súdu

prvej inštancie na ďalšie konanie, bolo žalovanému, ktorý je zastúpený právnym zástupcom, zrejmé, že súd prvej inštancie má uplatnený nárok posudzovať nielen z titulu zodpovednosti predávajúceho za vady, ale aj z titulu zodpovednosti za škodu, teda žalovanému nič nebránilo, aby mohol vzniesť námietku premlčania v konaní pred súdom prvej inštancie do doby, než súd prvej inštancie uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené. Na doplnenie ešte odvolací súd dodáva, že mu je známa judikatúra Najvyššieho súdu SR v súvislosti s uplatnením námietky premlčania z obdobia účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, avšak odvolací súd poukazuje na to, že vzhľadom na novú právnu úpravu obsiahnutú v CSP, tak ako to už odvolací súd podrobne zdôvodnil vyššie, nemohol sa pridržovať právneho názoru Najvyššieho súdu SR vysloveného napr. v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/120/2009, 5Cdo/14/2008, a preto sa práve z dôvodu novej právnej úpravy obsiahnutej v CSP odvolací súd od tejto judikatúry odklonil. Pokiaľ žalovaný namieta záver súdu prvej inštancie vo vzťahu k zodpovednosti za škodu, že nebolo zistené, že by niektorá zo strán sporu mala väčší podiel na vzniku škody a z tohto dôvodu súd mal za to, že žalobca znáša 50 % vzniknutej škody a žalovaný zodpovedá za škodu len v rozsahu 50 %, pričom žalovaný má za to, že škodu na motocykli v celom rozsahu spôsobil žalobca v zásade tým, že jazdil po rozsvietení kontrolky, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dostatočne zdôvodnil v bode 32. odôvodnenia rozhodnutia zodpovednosť ako žalovaného, tak aj žalobcu na vzniku škody, pričom je nepochybné, že na vznik škody a jej rozsah mala vplyv jednak vada olejového čerpadla, ako aj jazda na motorke po strate mazacieho tlaku, ktorá bola jazdcovi signalizovaná rozsvietením kontrolky. Záver súdu, tak ako tento namietal žalovaný v odvolaní, odvolací súd považuje za vecne správny pri správnom právnom posúdení v zmysle § 420 ods. 1 a 3, § 441 a § 442 ods. 1 OZ, pričom podľa názoru odvolacieho súdu rozhodnutie zodpovedá aj spravodlivému vysporiadaniu uplatneného nároku. Pokiaľ žalovaný tiež uvádzal, že u žalovaného absentoval protiprávny úkon, že vzniknutá škoda nevznikla v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného, súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že škoda vznikla, resp. na rozsah škody mala vplyv vada olejového čerpadla, pričom sa jednalo o skrytú vadu, za ktorú objektívne zodpovedá žalovaný, pričom škoda vznikla aj konaním samotného žalobcu, keď tento jazdil na motorke aj po rozsvietení kontrolky. Pokiaľ žalovaný v tomto smere namietal nesprávne právne posúdenie, odvolací súd už vyššie poukázal na to, že má za to, že na základe zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie aj v časti zodpovednosti za škodu správne aplikoval ustanovenia § 420 ods. 1 a 3, § 441 a § 442 OZ z dôvodov, ktoré už odvolací súd uviedol vyššie. Vo vzťahu k námietke žalovaného, keď namietal, že súd prvej inštancie si odporuje pri právnom posúdení trov právneho zastúpenia vo výške 237,50 Eur, ktoré žalobca uplatnil v podanej žalobe, konkrétne v bode 29.a 31. odôvodnenia, keď v bode 29. súd uviedol, že pokiaľ ide o náklady na právne zastúpenie, tie súd nepovažuje za položky, ktoré mali byť zohľadnené pri primeranej zľave s tým, že ide len o príslušenstvo pohľadávky, pričom v ďalšom túto uplatnenú pohľadávku súd posudzoval ako škodu, ktorá žalobcovi vznikla, k tejto námietke odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne v bode 29. uviedol, k nákladom na právne zastúpenie (jedná sa o náklady, ktoré žalobcovi vznikli v súvislosti s uplatňovaným nárokom pred podaním žaloby), že sa jedná o príslušenstvo pohľadávky, pričom súd prvej inštancie zdôraznil, že toto príslušenstvo pohľadávky nemá priamy súvis s vadou, a preto nie je dôvod toto príslušenstvo zohľadňovať pri zľave z kúpnej ceny. Tiež je nepochybné, že súd prvej inštancie toto príslušenstvo (vyplývajúce z ust. § 121 ods. 3 OZ) zahrnul do výšky škody z dôvodu, že žalobca preukázal úhradu tohto príslušenstva pohľadávky, t. j. nákladov, ktoré žalobcovi vznikli v súvislosti so zastupovaním žalobcu právnym zástupcom pred podaním žaloby, pričom preukázal, že táto čiastka vo výške 237,50 Eur bola právnomu zástupcovi žalobcom aj uhradená. Odvolací súd dopĺňa, že žalobca má nárok na zaplatenie týchto trov, ako príslušenstva uplatnenej pohľadávky, pričom súd prvej inštancie vecne správne rozhodol, keď do priznanej čiastky 2.760,50 Eur započítal aj tieto žalobcovi vzniknuté náklady, pričom je zároveň nepochybné, že započítal len polovicu týchto trov vzhľadom na výpočet uskutočnený súdom prvej inštancie v bode 31. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie. Vo vzťahu k žalovanému teda súd z tohto príslušenstva pohľadávky uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi iba jednu polovicu, keďže však žalobca sa proti rozsudku súdu prvej inštancie neodvolal, nie je dôvodné, aby odvolací súd v ďalšom vyhodnocoval, resp. polemizoval s výškou príslušenstva, ktoré žalobcovi bolo priznané len vo výške jednej polovicu zo vzniknutých trov právneho zastúpenia. K odvolacej námietke žalovaného, keď tento napáda postup súdu prvej inštancie z dôvodu, že súd na pojednávaní dňa 17. 07. 2020, na ktorom vyhlásil rozsudok, neuviedol predbežné právne posúdenie veci už v súlade s ustanoveniami CSP, tvrdiac, že minimálne odňal pre žalovaného ďalšieho prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného úkonu, ktoré neboli uplatnené, odvolací súd uvádza, že preskúmaním veci, oboznámením sa s obsahom zápisnice, odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 17. 07. 2020, na ktorom vyhlásil aj rozsudok vo veci samej, nepostupoval striktnie v zmysle § 181 ods. 2 CSP, avšak odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na názor najvyšších súdnych autorít,

konkrétne Najvyššieho súdu SR v konaniach vedených pod sp. zn. 1Obdo/92/2018, 1Obdo/3/2019, 1Obdo/1/2017, 3Cdo/183/2017, keď podľa názoru najvyššieho súdu procesné pochybenie súdu, keď súd prvej inštancie tým, že nepostupoval dôsledne podľa ust. § 181 ods. 2 CSP, nezneložnil strane sporu navrhovať dôkazy. Striktné nedodržanie postupu podľa § 181 ods. 2 CSP (predtým § 118 ods. 2 OSP) zo strany súdu, spočívajúce v neuvedení, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov možno považovať za zhodné a ktoré zostali sporné, ktoré dôkazy súd vykoná a ktoré nevykoná, ako aj neuvedenie predbežného právneho posúdenia možno hodnotiť len ako tzv. inú vadu konania, pričom však existencia tejto vady sama osebe nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a nie je procesnou vadou. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Obdo/3/2019 zdôraznil, že cieľom ust. § 181 ods. 2 CSP je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Okrem toho, cieľom je zrýchliť a zjednodušiť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočné dôkazy, ktoré súd nepovažuje za dôležité a aby sa nevenovala pozornosť bezdôvodným skutkovým tvrdeniam, ktoré sú podľa názoru súdu buď nesporné, alebo právne bezvýznamné. Porušenie uvedeného ustanovenia však nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv a žiadnym spôsobom nediskvalifikuje stranu sporu, napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a podobne. Najvyšší súd SR dospel k názoru, že dovolateľ nedôvodne namietal, že nedodržaním procesného postupu podľa § 181 ods. 2 CSP súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces. Odvolací súd v zhode s názormi prezentovanými najvyšším súdom vo vyššie uvedených rozhodnutiach dospel k názoru, že striktné nedodržanie ustanovenia § 181 ods. 2 CSP súdom prvej inštancie nemožno považovať za taký postup súdu, ktorým by súd prvej inštancie žalovanému znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, či už v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ alebo písm. d/, pretože takýto postup nemožno považovať za konanie s vadou, ktorá vada by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Nakoniec žalovanému muselo byť zrejmé minimálne zo zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu v tejto veci č. k. 14Co/114/2016 - 437 zo dňa 31. 10. 2017, ktoré skutočnosti a na aké právne posúdenie po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie je potrebné zamerať sa. Rovnako neobstojí ani námietka žalovaného v odvolaní, že uplatnený nárok je potrebné zamietnuť s poukazom na ust. § 3 ods. 1 OZ, tvrdiac, že výkon práv žalobcu, tak ako ich realizoval v spore, bol v rozpore s dobrými mravmi a nemôže požívať právnu ochranu s poukazom na to, že žalobca zavádzal súd postupne meniacimi sa výpoveďami v rozpore so skutočnosťou, keď prvotne vo svojej výpovedi na prvom pojednávaní uviedol, že „po ujazdení 500 km sa stalo to, že motorku naštartoval a rozsvietila sa kontrolka mazania. Po 300 m motorku odstavil a po opätovnom naštartovaní znova svietila kontrolka“, ktorú výpoveď následne vo vyjadreniach upravoval a uviedol, že predmetná kontrolka sa rozsvietila počas jazdy a nie po naštartovaní, pričom tak urobil s odstupom niekoľkých rokov a navrhol opraviť zápisnicu z pojednávania. Odvolací súd k tejto námietke uvádza, že ju nemožno považovať za dôvodnú, pretože postup strán sporu v priebehu súdneho konania nemožno posudzovať z hľadiska hmotného práva, konkrétne ani podľa § 3 ods. 1 OZ, keď ust. § 3 ods. 1 OZ možno aplikovať len na výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov a nie z procesného postupu strán sporu v konaní pred súdom, ktorý postup je upravený príslušnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Pokiaľ žalovaný v odvolaní uvádzal, že nesúhlasí, aby bol zaviazaný na úroky z omeškania od doby 12. 04. 2011 dôvodiac, že súdne konanie trvalo neprímerane dlhý čas, jeho rýchlosť ovplyvniť nevedel a túto dobu nemožno pričítať na ľarchu žalovaného a zaťažiť ho úrokmi z omeškania za celú dobu do rozhodnutia súdu, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne aplikoval ust. § 517 ods. 2 OZ, § 10c, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a z dôvodu, že dlžná suma nebola riadne a včas uhradená, žalobcovi vzniklo právo na úroky z omeškania, v tomto smere plnom rozsahu odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v bode 37. a 38. odôvodnenia. Dĺžka súdneho konania nemôže mať vplyv na rozhodnutie súdu o nároku, ktorý bol žalobou uplatnený.

13. Keďže žalobca podal odvolanie voči rozsudku súdu prvej inštancie ako celku, t. j. aj voči výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým výrokom súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, odvolací súd pri aplikácii ust. § 386 písm. b/ CSP odvolanie žalovaného proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie odmietol, keďže žalovaný nie je stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané - výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie, takouto stranou sporu je žalobca.

14. Pokiaľ žalovaný namietal správnosť výroku IV. o priznaní nároku žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému, namietajúc, že o týchto trovách tzv. odvolacieho konania rozhodol súd prvej inštancie jednak predčasne, keď odvolacie konanie ešte nie je ukončené a taktiež aj nesprávne,

nakoľko v odvolacom konaní vedenom na základe odvolania žalovaného voči prvotne vydanému meritornému rozsudku súdu prvej inštancie vydaného v tejto veci ešte dňa 01. 12. 2015 bol práve naopak úspešný žalovaný a nie žalobca, odvolací súd pri aplikácii ust. § 388 CPS zmenil s prihliadnutím aj na to, že sa jedná o závislé výroky výrok III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie s prihliadnutím aj na spôsob odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k trovám konania uvedeným v bode 39. a 40. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Čo sa týka rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k trovám konania (výrok III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie), odvolací súd preskúmal tento výrok ako výrok závislý, pričom jeho preskúmaním dospel k názoru, že je potrebné výrok III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie postupom v zmysle § 388 CSP zmeniť, keď podľa ust. § 388 CPS odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky ani na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie. Odvolací súd uvádza, že pokiaľ súd prvej inštancie vo výroku III. a IV. rozhodol o trovách konania spôsobom, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 5,58 % (výrok III.) a žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 5,58 % (výrok IV), odvolací súd uvádza, že takýto výrok rozhodnutia o trovách konania za situácie, že rozsudok súdu prvej inštancie v poradí prvý bol zrušený uznesením odvolacieho súdu s tým, že vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nie je súladný s ust. § 396 ods. 3 CSP, podľa ktorého, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. Odvolací súd uvádza, že pri zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom a vrátení veci tomuto súdu na ďalšie konanie rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, opäť o nároku na náhradu trov konania postupom v zmysle § 262 ods. 1 CSP. Z uvedeného je teda zrejmé, že odvolací súd vo výroku svojho zrušujúceho uznesenia nerozhoduje o nároku na náhradu trov odvolacieho konania, uvedie iba v odôvodnení svojho rozhodnutia odkaz na ust. § 396 ods. 1 a 3 CSP. Pri novom rozhodnutí vo veci samej súdom prvej inštancie, súd prvej inštancie rozhoduje o náhrade trov celého konania, pričom tento nárok má tvoriť jeden celok; teda súd prvej inštancie nerozhoduje osobitne o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania; takto by rozhodoval len odvolací súd v prípade zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie pri aplikácii ust. § 396 ods. 2 CSP. Takáto procesná situácia však v súdnej veci nenastala. Z týchto dôvodov preto odvolací súd zmenil výrok rozsudku súdu prvej inštancie, a to ako výrok III., tak aj výrok IV. z dôvodu jednoznačnosti rozhodnutia o trovách konania a zmenil výroky rozsudku súdu prvej inštancie III. a IV. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 5,58 % v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov konania pri aplikácii ust. § 255 ods. 2 CSP, keď pomer úspechu žalobcu predstavuje 5,58 %. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP pri aplikácii ust. § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca v plnom rozsahu úspešnou stranou sporu, preto odvolací súd uložil žalovanému, ktorý bol neúspešnou stranou sporu v odvolacom konaní, povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške trov rozhodne súd prvej inštancie postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

16. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).